

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola, Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

29. Decembris. Otium malorum omnium origo, quoad ejus fieri poterit,
locum non habeat. S. Ignat. p. 3. c. 1. n. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

baverat. Sæpe passio menti offundit caliginem, hæc iudicium eripit, cui tempus mederi potest : quantum enim subsidit illa, tantò plus lucis affulget.

Nemo omnibus horis sapit. Novercæ sunt dies aliquæ in nostram ortæ pernicis em; noctem, si expectamus, felicior illucescet altera. Dilata fieri possunt, facta, si malè cedant, mutari non semper possunt.

29. Decembris.

Otium malorum omnium origo, quoad ejus fieri poterit, locum non habeat. S. Ignat. p. 3. c. 1. n. 6.

ADæ filii sumus, nostræ nos decet non oblivisci hæreditatis, ut in sudore vultûs pane nostro pascamur. Qui non laborat, non manducet, vox est Apostoli. Quî facto vespere grossum speres? si non laboras in vinea.

Homo nascitur ad laborem; nihil agere, perinde est, ac non vivere. Vita corporis in motu consistit, si cessent arteriæ, si anhelitus sistat, deficit vita; sic nec anima vivere censenda est, quæ, quod deberet, non agit.

Tempus illud inter perdita computandum

dum venit, quod in utilitatem animæ impensum non est. Non omnis, qui diu fuit, diu vixit. Senex vitiosus, virtutis ætate, puer est; juvenis virtuosus parum adhuc duravit, & tamen diu vixit.

Natura nihil otatur. Omnia sunt in motu; fluunt aquæ, rotantur astra, ignis semper in conatu; nostro nempe documento: ne ignaviâ, & torpore labi sinamus tempus, sed cùm hoc favet, operemur bonum.

30. Decembris.

Sicut magnam in Calo reportat mercedem, qui conatur expellere cogitationem pravam: ita magno se periculo in gravia mala labendi exponit, qui bonis inspirationibus non assentitur. S. Ignat. apud Nolar. c. ult.

Offert Deus gratias, non obtrudit; invitatur ad bonum, non cogitur; si quis eum inhumanus rejecerit, quid mirum; si reciprocè rejiciatur. Sic ille nos visitat, prout illum nos colimus.

Qui oblatum contemnit beneficium, non favorem, sed odium promeretur; dum, qui primum avidus accipit, merita